

Dosarul nr. 2ra-349/2022
2-20035964-01-2ra-04042022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: V. Gîrleanu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, I. Secrieru, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vlas Ivan,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vlas Ivan
împotriva Societății pe Acțiuni “Apă Canal Chișinău”, intervenient accesoriu
Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică privind constatarea încălcării
dreptului reclamantului la încheierea contractului individual de furnizare a
serviciului public de alimentare cu apă și canalizare, obligarea pârâtului să încheie
contract individual de furnizare a serviciului public de apă și canalizare,
împotriva deciziei din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 12 martie 2020, Vlas Ivan a depus cerere de chemare în judecată,
concretizată ulterior împotriva SA “Apă Canal Chișinău”, intervenient accesoriu
Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică prin care a solicitat
constatarea încălcării dreptului reclamantului la încheierea contractului individual
de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare, repararea
prejudiciului moral în mărime de 5 000 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că potrivit contractului de vânzare-
cumpărare nr.4485 din 19 martie 2019, Vlas Ivan a devenit proprietarul
apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX.

A susținut că în apartament sunt instalate contoare pentru evidența
consumului de apă potabilă și menajeră (caldă și rece), iar achitarea facturilor sunt
corespunzătoare indicilor contoarelor menționate.

Totodată a relevat că la data de 29 iulie 2019, reclamantul a depus la SA
„Apă-Canal Chișinău” cererea nr.20190729-4781 prin care a solicitat încheierea
contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și
canalizare la adresa locului de consum din mun. XXXXX, str. XXXXX, ap.
XXXXX.

Astfel, a considerat că prin răspunsul nr.1200/13890 din 21 august 2019, S.A.
„Apă-Canal Chișinău” a refuzat în admiterea cererii, invocând drept motiv faptul
că încheierea contractului individual între operator cu fiecare proprietar/locatar de

apartament va fi posibilă după ce autoritatea publică abilitată (Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică) în temeiul art.7 alin. (2) lit.g2) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, va elabora și aproba contractul-cadrul de furnizare/prestare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare, cât și după întrunirea tuturor condițiilor prevăzute de art. 29 alin. (4) din Lege.

Nefiind de acord cu răspunsul, reclamantul, în conformitate cu prevederile pct.172 din hotărârea ANRE nr.271 din 16 decembrie 2015 cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, a depus petiție la Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică.

Conform răspunsului nr.C201900626 din 31 octombrie 2019, ANRE a constatat că răspunsul nr.1200/13890 din 21 august 2019 emis de SA „Apă-Canal Chișinău” privind refuzul la încheierea contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare la adresa locului de consum, este unul neîntemeiat și nejustificat legal.

Mai mult ca atât, în scopul soluționării cauzei, Agenția a expediat în adresa operatorului (SA „Apă-Canal Chișinău”) o copie a scrisorii nr.C201900626 din 31 octombrie 2019 în vederea reexaminării și soluționării cererii nr.20190729-4781 din 29 iulie 2019, iar dat fiind că reclamantul nu a recepționat nici un răspuns din partea pârâtului cu privire la reexaminarea cererii nr.20190729-4781 din 29 iulie 2019, luând în considerație răspunsul ANRE din 31 octombrie 2019, prin cererea din 18 decembrie 2019 a solicitat SA „Apă-Canal Chișinău” reexaminarea cererii nr.20190729-4781 din 29 iulie 2019 privind încheierea contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare la adresa locului de consum.

Prin răspunsul nr.1200/679 din 17 ianuarie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a refuzat repetat admiterea cererii nr.20190729-4781 din 29.07.2019, menținându-și aceiași poziție expusă în răspunsul nr.1200/13890 din 21 august 2019.

Nefiind de acord cu răspunsul sus-indicat, reclamantul, repetat, a depus la ANRE o petiție/contestație pe faptele de refuz în încheierea contractului individual de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

Conform răspunsului nr.06-02/1052 din 21 aprilie 2020, cu referire la problema privind încheierea individuală a contractelor de aprovizionare cu apă și de canalizare a locatarilor blocurilor din mun. Chișinău, ANRE și-a reiterat poziția exprimată prin scrisoarea nr.C201900626 din 31 octombrie 2019, prin care s-a constatat că răspunsul nr.1200/13890 din 21 august 2019 emis de S.A. „Apă Canal Chișinău” privind refuzul la încheierea contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare la adresa locului de consum din mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX, este unul neîntemeiat și nejustificat legal.

Astfel, Agenția a solicitat repetat operatorului S.A. „Apă-Canal Chișinău” să reexamineze cererea reclamantului în vederea încheierii întârziată a contractului individual de furnizare a serviciului de apă și de canalizare cu informarea în termen de 15 zile din momentul expirării termenului stării de urgență despre măsurile întreprinse în vederea încheierii contractului cu reclamantul.

Prin hotărârea Parlamentului nr.55 din 17martie 2020 a fost declarată stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova în perioada 17 martie - 15 mai 2020, iar după expirarea stării de urgență, reieșind din faptul că SA „Apă-Canal Chișinău” nu a întreprins măsuri neîntârziate sau înștiințarea reclamantului de încheiere a contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare la adresa locului de consum din mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX, reclamantul prin cererea nr.20200519-2332 din 19 mai 2020, conducându-se de scrisorile ANRE nr.C201900626 din 31 octombrie 2019 și nr.06-02/1052 din 21 aprilie 2020, a solicitat reexaminarea cererii nr.20190729-4781 din 29 iulie 2019 privind încheierea contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare.

Prin răspunsul nr.1200/6583 din 01 iunie 2020, SA „Apă-Canal Chișinău” a indicat că se conformează deciziilor ANRE și va demara procedura privind încheierea contractului individual de furnizare a serviciului de apă și de canalizare cu reclamantul, însă după ridicarea restricțiilor de către autorități având în vedere situația excepțională instituită în țară.

Potrivit cererii nr.05/4.1-03/262 din 29 iunie 2020 depusă de reprezentantul pârâtei SA “Apă Canal Chișinău”, Lucia Gavriliuc, în cadrul ședinței de judecată din 30 iunie 2020 pe cauza nr.2- 5816/20 Vlas Ivan vs SA „Apă-Canal Chișinău”, a precizat că operatorul va demara procedura de încheiere a contractului cu reclamantul, numai după respectarea obligatorie a prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, inclusiv prevederile statuate la lit. c) și anume: după ce administratorul blocului locativ va instala contoare pentru evidența consumului de apă de uz comun, precum și în spațiile date în chirie/locațiune, și încheie cu operatorul contract de furnizare/prestare a serviciului pentru aceste locuri de consum.

A mai menționat că, deși a expirat starea de urgență SA „Apă-Canal Chișinău” continuă neîntemeiat să refuze încheierea contractului cu reclamantul.

La 21 iulie 2020, prin cererea nr.2618, a solicitat executarea cererii nr.20190729-4781 din 29 iulie 2019 și încheierea neîntârziată a contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare, drept urmare SA „Apă-Canal Chișinău” prin scrisoarea nr.1200/9390 din 20 august 2020 a confirmat demararea procedurii de încheiere a contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare la adresa locului de consum din mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX, însă numai după prezentarea de către reclamant a actelor necesare.

Prin cererea nr.4660 din 17 septembrie 2020, reclamantul s-a conformat dispoziției expuse în scrisoarea SA „Apă-Canal Chișinău” nr.1200/9390 din 20 august 2020, iar drept rezultat la 02 ctombrie 2020 între Vlas Ivan și SA „Apă-Canal Chișinău” a fost încheiat contractul individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare la adresa locului de consum din mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX.

Astfel, consideră că operatorul SA „Apă-Canal Chișinău” în perioada 29 iulie 2019 – 02 octombrie 2020, i-a fost încălcat dreptul reclamantului cu privire la încheierea contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare la adresa locului de consum, reieșind din refuzurile neîntemeiate

și ilegale emise de SA „Apă-Canal Chișinău” fiind în drept de a solicita repararea prejudiciului moral.

A mai relevat că SA „Apă-Canal Chișinău” este unicul operator al serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizare în mun. Chișinău, iar prin răspunsurile oferite încalcă flagrant drepturile consumatorului la libera gestionarea de sine stătătoare a serviciilor comunale, or, reieșind din faptul că reclamantul are instalate contoare pentru evidența consumului de apă potabilă și menajeră, acest fapt asigură o transparență și comoditate a consumatorului privind gestionarea volumului de apă utilizat și achitarea conform indicilor corespunzători, față de situația gestionării de către administratorul blocului locativ a contorului de la bransamentul central și divizarea volumului de apă utilizat pe fiecare apartament în parte, plus cota-parte.

Prin răspunsurile nr.1200/13890 din 21 august 2019, nr.1200/679 din 17 ianuarie 2019 acordate de SA „Apă-Canal Chișinău”, întărite prin poziția expusă în cererea nr.05/4.1-03/262 din 29 iunie 2020 depusă de reprezentantul pârâtei SA „Apă-Canal Chișinău”, Gavriliuc Lucia, operatorul nu a reflectat că drept urmare a încheierii contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare, ultimul va suporta cheltuieli pentru achiziționarea și instalarea contoarelor, or să propună reclamantului de a lua cheltuielile date pe seama sa, fapt ce prezumă că contoarele deja instalate sunt conforme, iar facturarea conform indicilor colectați este legală.

Totodată, a indicat că rețelele interioare de alimentare cu apă și de canalizare sunt într-o stare tehnică bună, fapt ce nu va genera cheltuieli pentru operator.

Referitor la contractul-cadru, constată că până la aprobarea de către ANRE prin hotărârea nr.359 din 27 septembrie 2019 a contractului-cadru de furnizare/prestare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, erau în vigoare prevederile hotărârii ANRE nr.271 din 16 decembrie 2015 „cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare”, care la anexa nr.2 a Regulamentului fiind stabilite clauzele minime ale contractului model pentru contractarea serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare.

Cu referire la poziția S.A. „Apă-Canal Chișinău” expusă în răspunsul nr.1200/65 83 din 01 iunie 2020, reclamantul o consideră ca fiind un refuz asupra cererii privind încheierea contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare, care nu poate fi considerată ca un motiv de amânare a încheierii contractului, reieșind din poziția expusă în cererea nr.05/4.1-03/262 din 29.06.2020 depusă de reprezentantul pârâtei SA „Apă-Canal Chișinău”, Gavriliuc Lucia” prin care s-a precizat că operatorul va demara procedura de încheiere a contractului cu reclamantul, numai după respectarea obligatorie a prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr.303 din 13decembrie 2013, inclusiv prevederile statuate la lit. e) și anume: după ce administratorul blocului locativ va instala contoare pentru evidența consumului de apă de uz comun, precum și în spațiile date în chirie/locațiune, și încheie cu operatorul contract de furnizare/prestare a serviciului pentru aceste locuri de consum.

Astfel a notat că în urma examinării reiterate a adresării reclamantului din 21 iulie 2020, SA „Apă-Canal Chișinău” a dat curs cererii nr.20190729-4781 din 29 iulie 2019 privind încheierea neîntârziată a contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare, iar ca urmare la 02 octombrie 2020 între Vlas Ivan și S.A. „Apă-Canal Chișinău” a fost încheiat contractul

individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare la adresa locului de consum din mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX.

Reclamanta a mai specificat că odată cu încheierea contractului individual SA „Apă - Canal Chișinău” a recunoscut că neîntemeiat și ilegal a refuzat reclamantului în executarea cererii nr.20190729-4781 din 29 iulie 2019 cât și executarea scrisorilor/deciziilor ANRE nr.C201900626 din 31 octombrie 2019, nr.06-02/1052 din 21 aprilie 2020.

A învederat că i-a fost încălcat dreptul cu privire la încheierea contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare la adresa locului de consum în temeiul refuzurilor exprimate prin răspunsurile nr.1200/13890 din 21 august 2019, nr.1200/679 din 17 ianuarie 2019, nr.1200/6583 din 01 iunie 2020 emise de S.A. „Apă-Canal Chișinău”, cât și prin răspunsul indicat în cererea nr.05/4.1-03/262 din 29 iunie 2020 prezentat de reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău”, Gavriiuc Lucia.

Cu referire la prejudiciul moral suportat în urma refuzului încheierii contractului de prestare a serviciului, reclamantul a indicat că este susținut pe probe concludente, utile și pertinente, circumstanțe ce oferă temei să se conchidă asupra faptului că prin răspunsurile nr.1200/13890 din 21 august 2019, nr.1200/679 din 17 ianuarie 2019, nr.1200/6583 din 01 iunie 2020 emise de SA „Apă-Canal Chișinău”, cât și prin răspunsul indicat în cererea nr.05/4.1-03/262 din 29 iunie 2020 prezentat de reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău”, Gavriiuc Lucia, neîntemeiat și ilegal reclamantului i-a fost refuzat încheierea contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare, astfel, reclamantul fiind prejudiciat, or, ultimul în urma refuzurilor emise de SA „Apă-Canal Chișinău” a avut sentimente de frustrare, nedreptate și umilință.

Reclamantul a indicat că o perioadă lungă de timp, din momentul primirii primului refuz (răspuns nr.1200/13890 din 21.08.2019) și până la ultima cerere privind încheierea contractului individual (cererea nr.2618 din 21.07.2020) a avut o stare de incertitudine.

Totodată, a specificat că prin refuzul încheierii contractului individual, reclamantului i-au fost cauzate retrăiri, disconfort, pierderi de timp ireversibil, timp în care reclamantul în loc să se ocupe de viața privată, era nevoit să înainteze multiple cereri repetate în adresa SA „Apă-Canal Chișinău” și contestații pe marginea refuzurilor emise de SA „Apă-Canal Chișinău”.

A susținut că consideră oportună acordarea cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 5 000 de lei, sumă ce va constitui o compensație rezonabilă și echitabilă a prejudiciului moral, care urmează să fie încasată din contul pârâtului.

A solicitat constatarea încălcării dreptului reclamantului cu privire la încheierea contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare la adresa locului de consum din mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX reieșind din refuzurile SA „Apă-Canal Chișinău” exprimate prin răspunsurile nr.1200/13890 din 21 august 2019, nr.1200/679 din 17 ianuarie 2019, nr.1200/6583 din 01 iunie 2020, cât și prin răspunsul indicat în cererea nr.05/4.1-03/262 din 29 iunie 2020 prezentat de reprezentantul pârâtei SA „Apă Canal Chișinău”, Gavriiuc Lucia, în cadrul ședinței de judecată din 30 iunie 2020 și încasarea prejudiciului moral din contul pârâtului SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul reclamantului Vlas Ivan în mărime de 5 000 de lei.

Prin hotărârea din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cerere de chemare în judecată depusă de Vlas Ivan împotriva SA “Apă Canal Chișinău”, intervenient accesoriu Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică privind constatarea încălcării dreptului reclamantului la încheierea contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare, obligarea pârâtului să încheie contract individual de furnizare a serviciului public de apă și canalizare.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 19 ianuarie 2021, Vlas Ivan a depus cerere de apel, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizi privind admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Vlas Ivan și a menținut hotărârea din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 9 alin. (1) și (2), 10 alin. (1) și (2), 11 alin. (1) și (2), 16 alin. (1), 1998, 2036, 2037 Cod civil și art. 26 alin. (4) lit. b), 29 alin. (2), (4) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, în coroborare cu actele cauzei, Colegiul a constatat că instanța de fond corect a stabilit faptul că la caz nu suntem în prezența unui refuz al intimitei, în condițiile în care intimata a indicat în răspuns că se va da curs solicitării apelantului imediat ce vor fi îndeplinite cumulativ cerințele legale prevăzute de Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, ceea ce nu poate fi calificat ca un refuz.

La caz, Colegiul a reiterat poziția instanței de fond, referitor la faptul că, dezacordul lui Vlas Ivan cu răspunsurile primite de la SA “Apă-Canal Chișinău”, nu echivalează cu refuzul de a încheia un contract individual, astfel, fiind neîntemeiată pretenția privind constatarea încălcării dreptului reclamantului la încheierea contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă.

Colegiul a menționat că, instanța de fond corect a stabilit situația de fapt, referitor la faptul că de către Vlas Ivan nu fost făcută dovada comiterii de către S.A. “Apă-Canal Chișinău” a unei fapte ilicite, nefiind astfel justificate solicitările acestuia de a cere despăgubiri în prezenta speță.

Totodată, Colegiul a învederat că, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelant, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele fiind examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament juridic valabil circumstanțelor speței.

Or, apelantul utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

La 24 februarie 2022, Vlas Ivan, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a

demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 02 noiembrie 2021 și a expediat-o participanților la proces la 30 decembrie 2021 (f.d. 219, vol.I), astfel, recursul declarat la data de 24 februarie 2022, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 05 aprilie 2022 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or până la data examinării admisibilității recursului careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vlas Ivan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vlas Ivan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Vlas Ivan, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vlas Ivan, împotriva deciziei din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat